

INGEZONDEN.

BENOEMING VAN SPOORWEGARTSEN.

In het verslag van de Handelingen van de laatste algemeene vergadering lees ik op bldz. 2349, waar de secretaris van de Vereeniging van spoorweg-artsen, de heer MOINAT, den thans heerschenden toestand bij het zieken- en ondersteuningsfonds der spoorwegen verdedigt, de volgende woorden:

„Verder kan ieder arts bij een vacature solliciteeren en uit de sollicitanten wordt door de deelnemers gekozen en wie de meeste stemmen heeft, wordt aangesteld, indien het een ter goeder naam en faam bekend collega is”.

Ik heb deze woorden met de bekende „gemengde gevoelens” gelezen. Het is mij nl. tweemaal gebeurd, dat ik in zulk een geval, dat ik nl. de meeste stemmen had, gepasseerd ben, en nu zou ik, als MOINAT gelijk had, maar moeten aannemen, dat ik ter slechter naam en faam bekend sta. Dit is niet prettig, maar ik kan het niet uitmaken. Maar wel heel zeker weet ik, dat het niet altijd gaat, zooals MOINAT zegt. Misschien ontnem ik hem een illusie, als ik hem meedeel, dat de inspecteur van de betrokken afdeling de benoeming in handen heeft, en dat die zich van den uitslag dier stemming niets aantrekt, als het niet in zijn kraam te pas komt. Onder goedkeuring van zoo'n autoriteit wordt het baantje heel ordinair verschacherd.

Leeuwarden, 21 December 1920.

H. DE JONG.

DE VERHOOGING VAN DEN INTEEKENPRIJS VAN HET TIJDSCHRIFT.

Naar aanleiding van het hoofdartikel in het vorig nummer van dit *Tijdschrift* een kleine opmerking. Vooraf de oprechte verzekering, dat ik geenszins van plan ben te gaan „mopperen”. Dat ik geen pats zal geven op het „hoofd van Jut”, geen „harden schedel” zal trachten murw te slaan! Neen, zeker niet! Want ik behoor tot de gelukkig nog velen, die tevreden zijn met den gang van zaken; tevreden vooral met de zóó kloek ondernomen taalzuivering, die voor ons, artsen, zóó broodnoodig bleek te zijn. Daarmede dus mijn volledige instemming.

Maar nu ter zake! De redactie zucht over geldzorgen. Wie doet dat niet? Het is tegenwoordig aan de orde van den dag! De redacteur geeft twee oorzaken aan, waardoor de inteeckenprijs van ons *Tijdschrift* zal moeten worden verhoogd. Voorop verzeker ik, dat ik dien verhoogden prijs zeer zeker zal betalen.

Als eerste oorzaak geeft hij aan: hooge papierprijzen, druk- en brocheerkosten, verhooging der porto's, en de steeds wassende omvang der afleveringen. Hiermede ga ik volledig accoord.

Maar nu komt de zaak, die mij allang een beetje dwars zat, en waarover ik thans gevoelig mijn hart eens kan luchten. Dat is het „*honorarium, dat de schrijvers in het Tijdschrift voor hun stukken ontvangen*”. Ik weet, dat ik nu allicht iets heel raars ga zeggen. Als iemand als weldenkend geneeskundige een uitvinding doet, die hij weet, dat tot zegen van het lijdende menschedom kan strekken, dan zal hij daarop geen patent nemen. Hij zal daarvan geen rechtstreeks geldelijk voordeel willen hebben; integendeel, hij zal gelukkig zijn, iets te hebben geleverd, dat kan bijdragen tot vermindering van het lijden van zijn medemensch, en tot versterking van het therapeutisch wapentuig van zijn vakgenooten. Zóó zou ik mij kunnen voorstellen, dat diegene van ons, die zich gedrongen voelt een stuk in het *Tijdschrift* te schrijven, in een vakblad dus, *alleen* bestemd voor collega's, dit gaarne *alleen* uit drang om te scheppen, en tot hulp voor zijn vakgenooten zou willen doen. Misschien zouden op deze wijze juist de *goede* stukken voor den dag komen; terwijl de nog al eens zwaar-op-de-handsche bijdragen, die per slot van rekening niet zóó

heel veel om het lijf hebben, zonder geldelijke vergoeding wellicht achterwege zouden blijven. Ik herhaal het, het is misschien wel een heel raar denkbeeld van mij. Maar het moest mij toch even van het hart. En als meer collega's er zóó over dachten, zou het allicht mogelijk blijken, de inteekenkosten *minder* te verhoogen. En gij, geachte redactie, zoudt minder geld- en administratiezorgen hebben, welke vermindering ik u van harte zou gunnen.

Nijmegen, December 1920.

G. VAN ALPHEN.

Hoewel wij VAN ALPHEN dankbaar zijn voor de goede bedoeling van zijn schrijven, waaruit ook zijn tevredenheid met onzen arbeid duidelijk spreekt, willen wij hem opmerkzaam maken, dat hij uitsluitend het oog gericht heeft op de oorspronkelijke stukken. Het honorarium voor die rubriek is echter verreweg het geringste gedeelte van het geheele bedrag, dat per jaar aan honorarium wordt uitgegeven. De groote sommen worden verslonden door de overige rubrieken, die zonder een eenigszins behoorlijk honorarium niet te vullen zouden zijn. *Redactie.*

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Zuigelingenverzorging door vroedvrouwen.

In den laatsten tijd is er *in en buiten* dit *Tijdschrift* veel te doen over het al of niet aanbevelenswaardige aan de vroedvrouwen de taak op te dragen actief mee te werken aan de verzorging der zuigelingen. Dit alles is het gevolg van een maatregel der regeering in die richting genomen, belichaamd in een tweetal Koninklijke besluiten. Daar van die Koninklijke besluiten in ons *Tijdschrift* tot nog toe geen afzonderlijke melding is gemaakt, moge dit hieronder alsnog geschieden.

Beide Koninklijke besluiten zijn van den 27sten October 1920. Het eerste is uitgegeven den 10den November 1920, het tweede den 15den November 1920. Het eerste besluit is een wijziging van het besluit, dat regelt de toelating tot het examen voor vroedvrouw. Bij de vakken, waarin de aanstaande vroedvrouw moet worden geëxamineerd worden thans als nieuwe vakken gevoegd :

e. kennis van de verzorging van den gezonden zuigeling ; en

f. kennis van de beginselen der sociale hygiëne.

Voorts wordt thans bepaald: „Het practische gedeelte van het examen wordt afgenomen ten minste tien maanden na het *theoretische* gedeelte. Aan haar, die bij het theoretische gedeelte van het examen voldaan heeft, wordt hiervan een bewijs uitgereikt, dat moet worden overgelegd bij de aanvraag om toelating tot het practische gedeelte”.

Verder is dan nog een overgangsbepaling ingevoerd voor haar, die bij het in werking treden van dit besluit reeds langer dan één jaar als leerlinge aan een der rijkskweekscholen voor vroedvrouwen zijn ingeschreven ; zij kunnen desverkiezend het theoretische en practische examen gelijktijdig afleggen na beëindiging van het tweede leerjaar.

Het tweede Koninklijke besluit heeft betrekking op het onderwijs, dat in de rijkskweekscholen voor vroedvrouwen zal moeten worden gegeven. Dit onderwijs zal nu in het vervolg omvatten :

a. de allereerste beginselen van natuur- en scheikunde ;

b. den bouw en de verrichtingen van het menschelijk lichaam en de beginselen der bacteriologie ;

c. de theoretische en practische verloskunde ;

d. de zuigelingenverzorging en de kraamvrouwverpleging ;

e. de beginselen der sociale hygiëne.

De leerlingen ontvangen tevens voortgezet lager onderwijs.